

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012200741
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4012200741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: M. C., bytom T., N. L., proti žalovanému: Obec Veľký Cetín, Kostolná 1, o uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi uznesenie obecného zastupiteľstva č. 67/2011 zo dňa 28.06.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/60/2012-84 zo dňa 15.01.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/60/2012-84 zo dňa 15. januára 2013 p o t v r d z u j e.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre zastavil konanie podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pretože neboli splnené podmienky prejedania návrhu žalobcu súdom, keďže uznesenie žalovaného č. 67/2011 zo dňa 28.06.2011 o voľbe hlavného kontrolóra Obce Veľký Cetín nie je individuálnym správnym aktom, nie je rozhodnutím žalovaného, ale ide o rozhodnutie obecného zastupiteľstva a postup súvisiaci s vydávaním takéhoto uznesenia a jeho doručovaním nie je upravený zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“). Konanie o preskúmanie zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva patrí medzi osobitné konania upravené v ustanovení § 250zf O.s.p. V zmysle tohto zákonného ustanovenia žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie návrhu, na základe ktorého by súd bol oprávnený na preskúmanie procesu súvisiaceho s vydaním a aj doručovaním uznesenia obecného zastupiteľstva.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žalobca má za to, že vo veci voľby hlavného kontrolóra bol účastníkom správneho konania. Uviedol, že obecné zastupiteľstvo ako orgán územnej samosprávy je povinné aplikovať zákon č. 71/1967 Zb. v konaní o voľbe hlavného kontrolóra. Namietal, že rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, sa týka základných práv a slobôd, a súd tým, že konanie zastavil,

porušil čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej namietal, že krajský súd nerozhodol o návrhu žalobcu na príbratie ďalších účastníkov do konania, o žalobcovej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, že nebol v konaní zastúpený podľa § 250a O.s.p., a že súd rozhodol bez pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Žalobca sa žalobou zo dňa 20.08.2012 domáhal uloženia povinnosti doručiť mu uznesenie obecného zastupiteľstva č. 67/2011 zo dňa 28.06.2011 o voľbe hlavného kontrolóra.

Otázka preskúmania zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva o voľbe hlavného kontrolóra podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku bola predmetom konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky medzi tými istými účastníkmi ako v predmetnom konaní v konaní pod sp. zn. 4Sžo/16/2012.

Najvyšší súd v súlade s § 250ja ods. 7 O.s.p. na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/16/2012 zo dňa 18.09.2012 poukazuje a uvádza jeho text:

„V predmetnom konaní žalobca namietal, že mu žalovaný riadnym spôsobom - do vlastných rúk - nedoručil uznesenie obecného zastupiteľstva vo Veľkom Cetíne č. 112/2011 zo dňa 22. augusta 2011 o voľbe hlavného kontrolóra obce Veľký Cetín a domáhal sa žalobou určenia tejto povinnosti žalovanému podľa § 250b ods. 2 OSP, pričom prvostupňový súd konanie zastavil v zmysle § 250d ods. 3 OSP z dôvodu, že predmetné uznesenie nepodlieha súdnemu prieskumu. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom a rozhodnutím krajského súdu. Uznesenie o voľbe hlavného kontrolóra nie je individuálnym správnym aktom o právach a povinnostiach žalobcu v oblasti verejnej správy. Jeho preskúmanie podľa ustanovení 2. hlavy V. časti OSP, ktoré obsahuje aj postup podľa § 250b ods. 2 OSP, preto neprichádza v úvahu.

Konanie o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku je upravené v siedmej hlave upravujúcej osobitné konania, konkrétne v ustanovení § 250zf piatej časti OSP.

Podľa § 250zf ods. 1 OSP ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

V predmetnom prípade išlo teda o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pretože žalobca nemal aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia, nakoľko nedisponuje návrhovým oprávnením v zmysle ust. § 250zf OSP, boli teda splnené zákonné podmienky na zastavenie konania súdom. Za uvedených podmienok by rozhodovanie o návrhu žalobcu na oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovení žalobcovi právneho zástupcu, bolo neúčelné, preto odvolací súd túto námietku žalobcu považoval tiež za nedôvodnú.

Odvolací súd dodáva, že samotný proces vydania uznesenia obecného zastupiteľstva nie je regulovaný Správnym poriadkom, a preto nie je možné pri posudzovaní jeho náležitostí analogicky postupovať podľa Správneho poriadku. Ak by súd vyhovel podaniu žalobcu, ktorým sa domáhal doručenia predmetného uznesenia do vlastných rúk podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku, nezákonne by zasiahol do právomocí obecného zastupiteľstva zvereným mu zákonom.“

Uznesenie obecného zastupiteľstva o voľbe hlavného kontrolóra nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ktoré by bolo preskúmateľné podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Tento právny záver je aj v súlade s rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR, ktorý v uznesení sp. zn. III. ÚS 105/2013-12 zo dňa 19.02.2013 uviedol:

„Piata hlava piatej časti OSP upravuje konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Ide tu o zásah, ktorý nie je rozhodnutím (§ 250v ods. 1 OSP). Negatívne vymedzenie má na

mysli vylúčenie rozhodnutí ako individuálnych správnych aktov - aktov aplikácie práva, ktoré sú preskúmateľné v konaní o tzv. správnych žalobách podľa druhej hlavy piatej časti OSP. Preto zásahom netreba rozumieť len faktické úkony (napr. pri výkone administratívnych rozhodnutí) alebo procesné postupy, ale aj také výsledky rozhodovacích procesov vo verejnej správe, ktoré nemajú povahu individuálneho aktu aplikácie práva, lebo nie sú výsledkom správneho konania (v tejto súvislosti pozri § 244 ods. 3 OSP).

V konaní podľa piatej hlavy piatej časti OSP tak môže byť preskúmané aj uznesenie obecného zastupiteľstva na návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch takýmto uznesením za splnenia ďalších podmienok uvedených v § 250v ods. 1 OSP. Platí to aj napriek osobitnému konaniu o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva podľa § 250zf OSP, keďže v tomto konaní je aktívne legitimovaným jedine prokurátor, nie subjekt, ktorého právne pomery uznesenie obecného zastupiteľstva môže priamo ovplyvňovať.“

V zmysle právneho názoru vysloveného ústavným súdom, preskúmania uznesenia obecného zastupiteľstva by sa mohol žalobca domáhať v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa piatej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca si zvolil spôsob právnej ochrany podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, keď sa výslovne domáhal uloženia povinnosti doručiť mu uznesenie obecného zastupiteľstva, ktoré pokladá za rozhodnutie. Navyše v čase podania žaloby dňa 20.08.2012, však zákonná lehota, nielen subjektívna, ale aj objektívna, žalobcovi na podanie návrhu podľa § 250v ods. 3 O.s.p. uplynula. Prekvalifikácia žalobcovho procesného úkonu preto nie je možná.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd zistil neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý bránil súdu pokračovať v konaní a musel konanie zastaviť, ďalšie podmienky konania ako riadne zastúpenie procesne nespôsobilého účastníka konania, ani okruh ďalších potenciálnych účastníkov konania neskúmal. Konanie bolo zastavené uznesením z dôvodu nesplnenia procesnej podmienky bez nariadenia pojednávania podľa § 250d ods. 3 O.s.p. v spojení s § 250e, § 250f a § 250g O.s.p., z ktorých ustanovení vyplýva, že na rozhodnutie o žalobe uznesením nie je potrebné nariaďovať pojednávanie.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/60/2012-84 zo dňa 15.01.2013 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.